உ

கடவுள் துணை. 313

மானிடக்கும்மி.

இஃது

முன்னோர்களாற்பாடியேட்டுப் பிரதிகளிலிருந்ததை

சிங்கப்பூர்ச் சித்திரகவி நாவலர்

வெ. நாராயணஸாமிநாயக

ரவர்களால்

பிழைதிருத்திய பிரதிக்கிணங்க

காரைக்காலிலிருந்து சிங்கப்பூரில்வந்து

காசுக்கடை புத்தக வியாபாரஞ் செய்யும்

தாண்டவராயப்பிள்ளையவர்கள்

குமாரர்

முருகப்பிள்ளையவர்களால்

புரசபாக்கம்

பூமலைப்பிள்ளையவர்களது

விவேகவிளக்கவச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

தாது - ஆவ. 1878

உ

சிவமயம்.

கவனிப்பு.

இக்கும்மியைப் பிழைதிருத்தித்தந்த
சிங்கப்பூர் சித்திரகவிநாவலர்
ம-ா-ா-ஸ்ரீ
சி. வெ. நாராயணஸாமிநாயகரவர்கள்
கருத்து.
கட்டளைக்கலித்துறை.

தூறுநகர்க்குப் புகல பிழைநீக்கியச்சில தொகுத்ததல்ல
மாறுபொருளுக்கிசைந்ததுமல்ல மனுநெறிக்குத்
தேசுமுயங்குதற்குள தாதலாலசெய்தோனே சிறந்தகற்பும்
பேறுங்கிளைக்குமுளவாட்டித்தாமேல் விளையுமன்றோ

விளம்பரம்.

இப்புத்தகமுடபல தமிழ்ப்புத்தகங்களும் முகம்மதியர் புத்தகங்களும், தற்காலம் சிங்கப்பூரில் காசுக்கடைப் புத்தகவியாபாரஞ்செய்யும், காரைக்கால் தாண்டவராயப்பிள்ளையவர்கள் குமாரர் முருகப்பிள்ளையவர்களால் வேண்டியவர்களுக்குச் சகாயமானவிலைக்கு விற்கப்படும்.

இப்படிக்கு
கா. முருகப்பிள்ளை.

உ

கடவுள்துணை.

மானிடக்கும்மி.

காப்பு - வெண்பா.

கைப்பொருளுமாயுளொடு காயவலிநீக்குபொல்லா
மைப்படியுங்கண்ணி கொடுமாயம்போய-மெய்ப்படியும்
ஞானமுறமானிடறரு நற்றமிழாலகும்மிசொல்ல
மோனபொருளைங்கரனை முன்.

ஆனைமுகவ னடிபோற்றி அருள
ஆறுமுகவேலவன் றாளபோற்றி
மானைத்தரித்த வனைப்போற்றி [illegible]
பங்கையமேறும்பாரதி தாளபோற்றி.

திருச்சிறந்திடும் பெண்களின்மேல் சில[illegible]
சீர்கேடுசெய்வதால மனமிரங்கி
விருப்பமுடமானிடக் கும்மிசொல்ல [illegible]
விநாயகனைப்போற்றுங் காப்பாமே.

பாலவயதினில புத்தியில்லாமலே
பங்கயப்பொற்கொடியே வீழாமல்
வாலிபர்களைத் தெளியவே கும்மி
வழங்கினேன் கண்டறி மானிடனே.

THE TANJORE MAHARAJAH SERFOJI'S S[illegible] LIBRARY

மானிடக்கும்மி.

கும்மிபாடுமாதே கும்மியடிநீங்கள்
கூடிமானிடக் கும்மிபாடி
அம்மலர்செந்தமிழ் நாவலர்பாதத்தை
அண்டிக்கும்மி யடியுங்கடி.

சின்னவயதினில் கல்விகற்றுநாளும்
சிறந்தமேலோரை யண்டிமுற்றும்
வின்னமில்லாஉண்மைகண்டு சுகமுற்ற
வினாந்துதேடுவாய் மானிடனே. (௫)

வித்தையைக்கற்றுத் தெளிந்துகொண்டால் எங்கும்
மேலோர்கள் மெச்சுவா ருனைக்கண்டால்
முந்தியப்பத்தர்மேல் வாழ்க்குப்பா லுன்றன்
மொழியைக்கண்டறி மானிடனே. (௬)

எந்தஜாதியா யிருந்தாலுங்கல்வி
ஏற்பராஜ சபைபோற்றும்
நிந்தனைசற்றுமே வாமலதை
நீவாய்க்கற்றறி மானிடனே. (௭)

செல்வப்பொருளைச் சதமென்றெண்ணிச்
சீறியொருவரைப் பேசாதே
கல்விப்பொருளைச் சதமென்றெந்நாளும்
கற்றறிவாய்நல் மானிடனே. (௮)

மன்னருங்கற்றோருஞ் சீர்தூக்கிஆயில்
மன்னரிற்கற்றோன் சிறப்புடையோன்
மன்னர்க்குத்தன்னக ரல்லாதுகற்றோர்க்கு
வாய்ந்தவிடமேன்மை மானிடனே. (௯)

கற்றுக்கொடுத்த குருபரனதன்னைநீ
கனவிலுமே மறவாமல்
பற்றிபணிந்தா லதைவிடவேறுன
பாக்கியமுண்டோநல் மானிடனே. (௰)

கற்றதேயப்பனே கையளவுநாம
கல்லாததோவிந்த மண்ணளவு
கற்றதையேயெல்லாறு கொண்டுமனதிலே
காவமடையாதே மானிடனே. (௰௧)

ஆகமசாஸ்திர நூலைப்பாடியதினை
அடக்கமாய்பொருளைக கண்டுபிடி
மோகத்தைவிளக்கும பொல்லாத நூல்களை
மூலையிலதள்ளுவாய மானிடனே. (௰௨)

காறுசாராயம குடியாதேயப்பனே
கருப்பு வெறியால மயங்காதே
உள்ளம பயந்திடும கண்ணுஞ்சிவந்திடும
ஓட்டாண்டியுமாவாய் மானிடனே. (௰௩)

அல்லும்பகலும மொழியாவெறியாலே
ஆனந்தபாட்டுகள வந்திடுமே
நல்லதென்றேபெண்ணைக கொள்ளாதேமிக
கையாண்டுசெயகுவார மானிடனே. (௰௪)

வார்த்தைகுளறிடும வாயதுநாறிடும
வம்பானவார்த்தைகள பேசச்சொல்லும
பார்த்தவாகெட்டக் குடிகாரனென்றுன்னைப்
பகடிமாயசொல்லுவார மானிடனே. (௰௫)

கொஞ்சங் கொஞ்சமாய்க் குடித்திடு வாய்பின்
கூடும் பொருளை யழித்திடு வாய்
மிஞ்சி கடன்களும் வாங்கிடு வாய்நல்ல
மேனி மெலியுமே மானிடனே. (௰௬)

சித்தம் கிளைப்பாக வேயிருக்கும் சற்று
நேரம் குடியா திருந்து விட்டால்
பித்துப் பிடித்தவன் போலிருக்கும் கெட்ட
பிரமையுண் டாகுமே மானிடனே. (௰௭)

கண்ட பொருளை யடகுவைப்பாய் ஏதும்
வகையில் ஒருவனைத் தோசம் செய்யும்
சண்டாள மான வெறிசெய்து விட்டிடும்
சாபமினக் கொள்ளுமே மானிடனே. (௰௮)

மெய்ப்பொருண் மெய்யுட் காணாது கெட்ட
மூத்திரம் நரகல் மேனாறுது
சாடுந் தடுமாறித் தெருவில் வீழ்ந்து
சவம்போல் கிடப்பாரே மானிடனே. (௰௯)

தள்ளாடித் தத்தி நடக்கச்சொல்லும் வீணில
சண்டைகள் போடவும் தூண்டிவிடும்
சொன்னையிலக் கட்டறையில் கொண்டுபோய்
துளையில் மாட்டிடுமே மானிடனே. (௨௰)

பற்றி யிழுக்கும் உதைக்கும் அடைத்திடப்
பண்ணு தெல்லாம் செய்யப் பண்ணிவிக்கும்
மற்றுநாய் போலவீதியில் தெண்டம் போடுவித்து
வகைக்குக் கண்டறி மானிடனே. (௨௧)

நெஞ்சமுலர்ந்திடும் மூளை வரண்டிடும்
நேசமும் பாசமு மற்றிவிடும்
பஞ்சையா யெங்குமே பேசச்செய்யு மத்தால்
பவுசும் போயவிடும் மானிடனே. (உஉ)

அசுரர் குருவான சுக்கிராசாரி
ஐயோ மதுவைக் குடித்ததனால
நசிய வயிறு கிழிய லானதை
நாடெங்கும் சொல்லுவார் மானிடனே. (உங)

இத்தாதி துன்பங்க ளெல்லாம லதில
ஏதும் பிரயோசன மில்லையப்பா
சுத்தம் மதுவை நிறுத்திவிட்டு செய்யும்
துண்டமும் தின்பாயே மானிடனே. (உச)

ஆணவ மாகத் திரியாதே தூது
ஆடும் விடம் தனில் போகாதே
நாணமே கற்றுநீ கொள்ளாதே யதினல
நோவலைப்பே நேர்ப்பாயே மானிடனே. (உரு)

பக்கத்திலும் நின்று பாராதே சொப்ப
பந்தயம் கட்டியும் பாடாதே
ரொக்கப் பணமசில தோற்றுவிட்டால் பொல்லா
ரோசங்க ளாகும் மானிடனே. (உசா)

விட்ட பணத்தை பிடிக்கணு மய்யோ
மின்னும் பின்னும் வைத்து யாடுவாய்
பெட்டி பணத்தை யிழுத்துக் கொள்ளும் கெட்ட
போயபோ லல்லவாயே மானிடனே. (உஎ)

வீடு நிலங்க ளடகு வைப்பாய பின்பு
விதது மிருக்க விடமறுவாய
ஆடு மாடாதியும் தோாததிடுவாய் பொல்லா
ஆசை யொழியாதே மானிடனே. (௨௮)

தங்க நகைகளை தோாததாலும தேவி
தாலி சரட்டையும தோாததாலும
மங்கிட வைதிரம தோாததாலும சூதை
மறக்கப போகாதே மானிடனே. (௨௯)

எவ்வளவு பணம வைததாலும் ஆட
ஏக்கமும தூக்கமும இல்லாமல்
அவ்வளவு பணம தோாததிடுவம கடன
ஆளையும கேட்பபாயே மானிடனே. (௩௰)

கடன கொடுக்கவே நாடாாக ளென்னே
கண்டவா பேசவும மாட்டாாகள
திட்டமுடன பெட்டி தானுடைத்து பொருள
திருடச் செலலுமே மானிடனே. (௩௧)

பெட்டி யுடைதது திருடச செய்யும் அதை
போலீசாா கணடு பிடிக்கச்செய்யும
கட்டி யடிதது விலங்கிட்டிடும வேலையில
கஷ்டப்படச செய்யும மானிடனே. (௩௨)

தோாத்திடுமே போதினில் வோத்திடுமே முகம
கனடிம்ய கண்ணும தெரியாது
ஆத்திர மாகியே வஸ்திரங்கள வைத்து
ஆட்டச செய்யுமே மானிடனே, (௩௩)

நாடாண்ட தாயன் நளனும் இச்சூதாலே
நாடுநகரமும் தோற்று விட்டு
காடே கதியா யலைந்த கதைகளைக்
காதினால் கேட்டறி மானிடனே. (௧௪)

சூதினால் கெட்டவர் பெத்தவுண்டு அந்த
துன்பத்துக் கிடம் வையாமல்
சூதை விலக்கென்று அவ்வை நீதிசொன்ன
சொல்லையும் நம்புவாய் மானிடனே. (௧௫)

எல்லா தொழில்களும் செய்திடலாம் சற்றே
ஏறக் குறைய நடந்திடலாம்
பொல்லாத சூதை விரும்பினால் பண்ணில
போகுமே வாழ்வெல்லாம் மானிடனே. (௧௬)

கன்னிமைப் பக்கத்தில் துள்ளாதே கெட்ட
கருமத்தையும் கொள்ளாதே
அன்னியப் பிறர் கைப்பொருள் கொள்ளாதே
அறிந்தாயண்டு மானிடனே. (௧௭)

மாதா வலைக்குள்ளே செல்லாதே கெட்ட
வார்த்தைகளைப் பேசி வெல்லாதே
பாதகி தோதகி போதனைக ளெல்லாம்
பகர்வேன் கேட்பாயே மானிடனே. (௧௮)

உண்மையுங் கற்பையுங் காத்து நடக்கின்ற
உத்தம மாதரை நீக்கி கண்டப்
புண்ணாகி பொல்லாத நோயைத் தருகின்ற
பொய்க்குழலை நாடாதே மானிடனே. (௧௯)

கூழுக் குப்பில்லாத பாதகியும் கஞ்சி
குடிக்க வோடில்லா மூதேவியும்
தாழப் படுத்து முருண்டவளும் மிக்க
சண்டையுங் களியும் மானிடனே. (௪௰)

கூலிக்கு நெல் குத்தும் பேச்சிகளும் சாணம்
கொட்டைக் கூடை தூக்கும் பாச்சிகளும்
தாலி யிழந்த அறுதலி முண்டையும்
சப்பையும் தொப்பையும் மானிடனே. (௪௧)

கொண்டவனை விட்டுப் போனவளும் பொல்லா
கூத்தித் தனத்தால் பிறந்தவளும்
குண்டிக்குச் சீலையு மற்றவளுஞ் சொந்த
கூட்டப்பேய் கூட்டமி மானிடனே. (௪௨)

அங்காடி விற்றே பிழைத்தவளுஞ் சுப்பல்
அள்ளித் தலை மொட்டை யானவளும்
பங்காளப் பக காத்து மறந்தவளுந் தலை
பழமையும் பழமையும் மானிடனே. (௪௩)

இப்படிக் கொத்தவள் ஏமாந்தோர் காம மேனியில்
என்னைப்போல மேன்மையைப் பெண் விலைபொன்று
செப்பிச் சிங்காரம் கடிக்கின்ற நோமையைத்
தீட்டுகிறேன் கொஞ்ச மானிடனே. (௪௪)

மஞ்சள் குளித்து மினுக்கிடுவாள் மிக
மணங்கள் பூசிக் குலுக்கிடுவாள்
கொஞ்சியே முத்தமும் தந்திடுவாள் கெட்டக்
கொள்ளைகையக் கூட்டறி மானிடனே. (௪௫)

மல்லிகை முல்லை யணிந்திடுவாள் வெறு
வட்டமாய்ப் பொட்டுமே யிட்டுக்கொள்வாள்
மெல்லிய சல்லா வுடுத்திக்கொள்வாள் மிக
வேடிக்கைக் காட்டுவாள் மானிடனே. (௪௬)

கஸ்தூரி குங்குமப் பொட்டிடுவாள் பொல்லா
காசுமே லாசையாய்ச் சோர்ந்திடுவாள்
அஸ்திரங்கள் வீசி நடந்திடுவாள் சற்றும்
யாருக்கு மஞ்சிடாள் மானிடனே. (௪௭)

கொங்கை நிமிர ரவுக்கை சோப்பாள் டயிராக
கோலினால் கூந்தலின் சிக்கறுப்பாள்
சங்கை யிலாமலே கோடாலி முடியைச்
சம்பிரமாய்ப் போடுவாள் மானிடனே. (௪௮)

பல்லுக்குப் பறகனை தீட்டிக்கொள்வாள் மிக
பாக்கு வெத்திலையும் போட்டுக்கொள்வாள்
சொல்லுக்கு சொல்லு சிரித்திடுவா ளுனை
சுத்துவாள் நத்துவாள் மானிடனே. (௪௯)

நித்தியம் ஸ்நானமும் செய்திடுவாள் சற்று
நேரமொருவனை கட்டிக் கொள்வாள்
எத்திப் பறிக்க யுலாத்திடுவாள் ஐயோ
ஏமாந்து போகாதே மானிடனே. (௫௰)

கண்ணுக்கு மைமிக தீட்டிக்கொள்வாள் கையில்
காலில் மருதாணி பூசிக்கொள்வாள்
எண்ணும் கருத்தை முடிந்துக்கொள்வாள் நீ
ஏங்கித் திரியாதே மானிடனே. (௫௧)

சொந்தம பாராட்டியே பேசிடுவாள யாரும்
நூறறிஞ் சொந்திரங் கொண்டிடுவாள
அந்த வித்தும மயக்கவே பாரப்பாரோ
யிந்திர சாலிகல மானிடனே. (ருஉ)

கண்ணினால் சாடைகள காட்டிடுவாள பல்லை
கையைப் பிடித்தும இழுத்திடுவாள
என்னென்றால் சும்மா விருந்தாயு முன்னை
எண்ணைய யாரறி சபலாள மானிடனே. (ருக)

அம்மா அக்காளென் றழைப்பிடுவும் பாவி
அண்டு பரிபாசம் செய்திடுவாள
சும்மா அடிக்கடி வந்திடுவா ளுன்னை
சொல்லை நருபா ளாகருவள மானிடனே. (ருச)

பாரா பு சீலை நழுவிட்டு முலை
வெளித்தெரிக்க காட்டிப் பெவிலைசெயவாள
கீரானவா வந்தால வெறுக்கிற தருபோலே
சீலை யிழு பாபி மானிடனே. (ருரு)

கடலின் ஆழத்தைக் காணலாமே சிறு
கரு மணலையும எண்ணலாமே
நடைகுலுக்கி நடக்கின்ற தேவியை
நாமறியப்போமே மானிடனே. (ருசு)

காட்டானைசிங்கம் கரடிபுலிநாகம
கள்ளர் குறவரை நம்பிடலாம
பூட்டகமுள்ள வியமாதரை நம்பினால
போகுமே பாக்கியம மானிடனே. (ருஎ)

தம்பி யண்ணனென்று கூப்பிடுவாள் பொழு
தந்திபட்டாலோ புருஷ னென்பாள்
நம்பி பணத்தைக்கொடுக்காதே கெட்ட
நாறியை நம்பாதே மானிடனே. (௫௮)

எங்கு முடமை யிரவல் வாங்கி பதி
னெட்டாம பேருக்கு படைக்கவென்று
சிங்காரம் செய்துமே முண்டைகள் கூடின
சிறப்பைக் கண்டறி மானிடனே. (௫௯)

ஏழைப்போல பாசாங்கு செய்திடுவாள் சற்றும்
ஏற்காத வார்த்தைகள் பேசிடுவாள்
தாழ்மையைக் காட்டியே காப்பாற்றுவீ ரென்று
சாற்றுவாள் நம்பாதே மானிடனே. (௬௰)

ஆசையும் பாசமும் கொண்டே னென்பாள் என்னை
ஆதரிக்க வேண்டும் சாமி யென்பாள்
காசை யறுக்க வழிதேடும் நீலியைக்
கண்டறிவாய் நல்ல மானிடனே. (௬௧)

வேசிகளைப்போலே காசுப் பணங்களை
வேண்டிடே னென்றலை பொல்லாத
ஆசையால் நொந்திதோ வந்தேனே யென்றுன்னை
அண்டுவாள் கண்டறி மானிடனே. (௬௨)

கைவச மாக்க மருந்திடுவாள் மிக்கக்
காமம் கொண்டதாய் நடித்திடுவாள்
பையவே காசை யிழுத்துப் பிணமாக்கும்
பட்டிக்குத் தப்புவாய் மானிடனே. (௬௩)

செத்தால்பிறவேனை யல்லாமலஉன்னைச்
சேர்ந்துமசுகமே வேறு வேண்டேனென்பாள்
எத்தாகப்பேசியே கொள்ளையடிப்பாளே
ஏமாந்துபோகாதே மானிடனே. (௬௪)

பாயாசமட்டுமே கொடுத்திடுவாள்பசும்
பாலும்பழங்களும் தந்திடுவாள்
ஆயாசந்தீங்கிடச் செய்திடுவாள்மிகு
அன்புபாராட்டுவாள் மானிடனே. (௬௫)

கட்டிக்கொடுத்திடுங் காலமிடப்பாள்நன்றாய்
சாயமிடுமேமேனி யினைத்தந்தேனென்பாள்
கட்டிப்பறிப்பாளே கைப்பொருளைப் பலே
சாருவாள் வேறிடமே மானிடனே. (௬௬)

காலைவரைக்குந் தெருவெல்லாந் அந்தமாய்
கனைத்து வெல்லாமிடப்படுவாள்
மாலைப்பொழுதில் மினுக்கியிருனை
மயக்கவேபார்ப்பாளே மானிடனே. (௬௭)

என்றனைவிட்டுநீர் பெற்றகுமாரனை
எண்ணவும்போகவும் கூடாதென்பாள்
உன்றனைவிட்டுக் கனவிலுமறவேனென
உன்மேலென்னபாசம்பாராய் மானிடனே. (௬௮)

தந்திரமாகநாம் தேடும்பொருள்களைச்
சண்டாளிகையினில் சிக்கிக்கொண்டால்
அந்தப்பெண்கைதை வந்துறைந்தாலும்
அள்ளிந்தெளிக்காளே மானிடனே. (௬௯)

பாடுபட்டுத்தினம் சேர்த்தப்பணமெல்லாம்
பாதகிமையினில் சிக்கிக்கொண்டால்
கூடுமொழிந்தப்பிப் போடாவாடாவென்று
கூசாமல்பேசுவாள் மானிடனே. (௭௰)

காசெல்லாமழிந்துப் போனதோ உன்னைக்
கண்டாலும்வாய்யாறப் பேசாளே
மோசக்காரியாளை வையாமலானாலும்
மூத்தோர்சொல்கேட்டாயே மானிடனே. (௭௧)

சந்தையுள்ளவிடம் சுத்திருடுமென்று
சாற்றும்பழமொழிப் போலேபெண்கள்
புதையலொத்த புருஷர்கண்டால்
புத்தியைநாட்டுவாள் மானிடனே. (௭௨)

பணமுள்ளவனைத் தேடுவளேகூட்ட
பறையனாகிலும் கூடுவளே
பிணியகள்கூடவும் பெருவினைப்பொல்லா
பேசியைக்கண்டறி மானிடனே. (௭௩)

சாதிமுறைமை கிடையாதுபணம்
தந்தவனைத் தேடும் வெண்வண்டப்பாள்
நீதிநெறியில்லா மாதுநெஞ்சினில்
நினைக்காதேசற்றும் மானிடனே. (௭௪)

எங்கெங்கும்மாப்பிள்ளை வைத்திருப்பாளே
ஏதொன்றுகேட்கவும் கூடாது
மங்கையிடம்நீதி பேசக்கண்டால்உன்னை
மாட்டுவாளோட்டுவாள் மானிடனே. (௭௫)

விட்டுப்பிரிந்திட மாட்டேனென்பாள்நீயும்
மேவிப்போவாறந்தா யெனதலையை
தொட்டுக்கொடுமென்று சத்தியங்கேட்கின்ற
தோரிகையைநம்பாதே மானிடனே. (௭௬)

சத்தியஞ்சண்டைக்கி யச்சப்படாளதயா
சாதமென்றே விளையாடிடுவாள்
உத்தமியென்றுநீ நம்பாதேவிட்டு
ஒழிக்கனுடிவாய் மானிடனே. (௭௭)

கொடுத்தபணத்தை மறைத்திடுவாள்கடன்
கொடுக்கச்சொன்னதை யில்லையென்பாள்
அடுத்துக்கெடுத்து விடுத்திடுநீலியை
அண்டாதேதூறுநீ மானிடனே. (௭௮)

வேசிக்குத்தாகுமோ லாசையல்லாமல்
மேன்மைப்புருஷர்மேல் ஆசையில்லை
தோசிமேலாசை புருஷர்களுண்டுவீணில்
தொலைப்படுவார் மானிடனே. (௭௯)

பெற்றோரும்பெண்டிரும் வாதைப்படவுந்தன்
பெண்ணும்பிள்ளைகளும் துன்பப்பட
உற்றாருமுற்றோரும் கஸ்திப்படநீயும்
ஊருக்கழிக்காதே மானிடனே. (௮௰)

பெண்ணுக்கேபுறந்து சொல்லாதேசொன்னால்
பேயோடுமாடிய கூத்துப்போலாம்
கண்ணுக்குக்கண்ணா யிருந்தாலுமுள்ள
கருத்தைச்சொல்லாதே மானிடனே. (௮௧)

அற்பசுகத்திற்கே யாசைப்பட்டுவீணில்
ஆஸ்தியெல்லாமையோ தோற்றுவிட்டு
அற்பனைப்போலே யலைந்துழலுவது
அறிவோகண்டறி மானிடனே. (அஉ)

எட்டிப்பழம்பார் விம்மாதராசைகள்
எண்ணிப்பார்த்தால் மிருசளையப்பா
விட்டுப்பிரியாத கலியாணமாதை
மேவுவாய்சற்புத்ர மானிடனே. (அ௩)

அக்கரைக்கிக்கரைப் பச்சையென்றேஆடு
அங்குமிங்குமா யோடுதல்போல
தக்கப்பணமுள்ள போகனையேயுந்திடும்
சண்டாளியையுந்தள்ளு மானிடனே. (அ௪)

பல்லுவிழுந்தக் கிழவியையோ பிற
பையனைமாப்பிள்ளை யாகக்கொண்டு
அல்லும்பகலுஞ்சிங்காரஞ்செய்கின்றதை
அறியாயோசற்றும் மானிடனே. (அ௫)

கெட்டநடத்தை யுடையவள்செய்கையைக்
கேட்கிலையோகண்ணாலே பார்க்கிலையோ
மட்டறுமோசங்கள் செய்திடுவாளையோ
வம்பறச்சொன்னேனே மானிடனே. (அ௬)

பாலிலேசத்தியம் செய்திடுவாளுண்ணும்
பருக்கைமீது மடித்திடுவாள்
கோவிலிற்சென்று முறுதிசொல்வாளதைக்
கொஞ்சமும்நம்பாதே மானிடனே. (அ௭)

கொண்டையைக்கோதது விரலைப்பிடிப்பதைக்
கேட்கிலையோகண்ணாலே பார்க்கிலையோ
உண்டையருந்தாலே மயக்கிமூளையை
உண்ணுவாளப்பேய்சசிகள் மானிடனே. (அஅ)

மெத்தநகைகளெனக் கிட்டாலோஉன்னை
மெய்சுவாரமாய்ப்போரும் கேட்போரத்தான்
சொந்தாலசையூற்றி மெருத்துக்கொள்ளுமென்று
செப்புவாளநம்பாதே மானிடனே. (அகூ)

கப்பலெஞ்சிக்கும் வேணுமென்பாளபின்
காலாழிகாப்புகள் வேணுமென்பாள
நிமலாமபட்டுடை வேணுமென்பாளவைச
செய்யாவிட்டு ஒண்ணுள மானிடனே. (கூ௰)

ஓயாவேகொப்பு ஜிமிக்கியென்பாளங்கள்
அத்தாமேனழகத்தந்திருக்குமென்பாள
கையிருக்குங்க வளையலென்பாளதந்தா
னண்டுதெளிவாயே மானிடனே. (கூக)

நண்டுசரயிலலைத்த தாபத்துராககட்
கண்டத்துச்சந்திர ஆரமிட்டு
தண்டைகொலுசுகள் வேணுமென்பாளைத்
தாராவிட்டுவழி மானிடனே. (கூ௨)

கொண்டையபிராட்டி வேணுமென்பாளவெள்ளிக்
கெட்டிப்பாத்சசரம் செய்யுமென்பாள
கண்டதைக்கேட்டதை வாங்கிக்கொடாவிட்டால
கத்துவாளேசுவான மானிடனே. (கூ௩)

கையிற்குவங்கி செளியுமென்பாள்நல்ல
காதிற்குநலமுத்து வேணுமென்பாள்
செய்துகொடாவிட்டால் வேறுபுருஷனை
சேர்ந்துகைக்கொள்ளுவாள் மானிடனே. (௬௪)

சிங்கத்தலைக்காப்பு போடாவென்பாளன்றனை
சிமோனைகோபாலை யாழியென்பாள்
நங்கசச்சரடுகள் வேணுமென்பாளவைந்
தாராவிடில்பேசாள் மானிடனே. (௬௫)

கல்லிழைத்தநகை வேணுமென்பாளன்றன
காதந்தாவேநலைதாய வாங்குமென்பாள்
பல்லைபுங்காட்டிப் பசப்புவாள்சொல்லிலே
பட்சமென்றெண்ணாதே மானிடனே. (௬௬)

பட்டுப்புடவைகள் வேணுமென்பாளருதியாய்
பந்தயப்பாந்திட்ட காடுமென்பாள்
கட்டிமுத்தமிட்டு மண்ணிலாணைபோட்டே
காமந்துணைபோவென்பாள் மானிடனே. (௬௭)

வலாவலாசந்தலை வேணுமென்பாளபி...
வாங்குப்பரவிக்கைகள் தைக்கவென்பாள்
சொன்னபடி பண்ணாவிட்டாலவளை
துரத்திவைவாளே மானிடனே. (௬௮)

மெத்தைதலைபீனை வேணுமென்பாள்பூச்சு
மெலியகட்டிலும் வாங்குமென்பாள்
த்தாகளப்பூரும் வாங்குமென்பாளவள்
பார்மீரசொருதை மானிடனே. (௬௯)

அண்டாவுஞ்செப்புக் குடங்களெல்லாம் அவை
அல்லாமல்செப்புத் தவலையென்பார்
குண்டானெறகத்துச்சட்டி லோட்டாவென்பாருமா
குத்துவிளக்கென்பார் மானிடனே. (௱)

ஆடென்றுமாடென்றுஞ் சொத்துக்கொள்வாரப்பனைய
ஆண்மாடுங்கையில் சொத்துக்கொள்வார்
வீடென்றுமச்சென்றுஞ் சொத்துக்கொள்வார்குல
மேசியுமொப்பாரோ மானிடனே. (௱க)

பெற்றதாய்தந்தைக்குச் சேலையென்பாரென்றன்
பொன்னுக்குச்சிற்றாடைக் காப்புமென்பார்
உற்றார்க்குத்தக்கலை விருந்துசெய்யாமலுவனை
ஒட்டாண்டியாக்குவான் மானிடனே. (௱உ)

கைப்பொருளெல்லாங் கவர்ந்துபோதாமல்
கடன்வாங்கி நகையும் பறித்துக்கொள்வான்
மைவிழிமெச்சையு மொப்பாகாளேயிவன்
வல்லமைப்பார்நீ மானிடனே. (௱௩)

வாங்கியேகடன்கள் தீராவிட்டால்ஐயோ
வாரண்டுமசாமறும் வந்துவிட்டால்
பாங்குச்செய்வாளென் றெண்ணித்தேயுன்மன
படுக்கையைக்கட்டுவான் மானிடனே. (௱௪)

இந்தாதிச்செல்வமநீ தந்தாலுமஐயோ
என்னசெய்தாளென்று கைமுறிப்பாள்
செத்தாலுங்கற்புள்ளக் கல்யாணமாதரின்
சித்தத்தைப்பாராட்டு மானிடனே. (௱௫)

காசும்புகழுந் தோத்துவிட்டுப்பெருங்
கட்டியும்புண்ணும் வாங்கிக்கொண்டு
நாசமடையவே பாராதேயெந்நாளும்
நலவழிசாருவாய் மானிடனே. (௯௬)

காசமிருமலும் வந்திடுமேகொடு
கண்டமாலைகூலை மேலிடுமே
கூசிடாதுசுக காரிகளிணிசையைக்
கொள்ளாதேசற்றுமநீ மானிடனே. (௯௭)

வீரம்பூரம்ரசம் இளைவேவாய்த்திடும்
வீங்கியேகாலுங்கையுஞ் சோர்ந்துவிடும்
சோரம்போகாதேநீ கற்புளகணிகைச
சோபனஞ்செய்பருவாய் மானிடனே. (௯௮)

நீக்கப்படு வெள்ளை கண்டிடுமேமிக
நெஞ்சிரலையடைவற்றி யுலர்ந்திடுமே
பாரமீதிலந்தக் காரிகளைப்பாரதுக்கு
பாழாகத்துவாதிவப மானிடனே. (௯௯)

நம்மைவிட்டுமேகலாதிருப்பாளவள்
நாடொறுமோமாயவினை வைத்திருப்பாள்
இந்திரஜால மறிந்தவட்கொப்பாகும்
ஏமாந்துபோகாதே மானிடனே. (௱)

மாதனைத்தொட்ட லாகாதேதொட்டால்
வம்புவழுக்குகள் நோந்திடுமே
நீதமில்லாதெண்டம் வந்திடுமேயதை
நீக்குவீரசற்புத்ர மானிடனே. (௱௧)

பாடுபட்டுச்சேர்த்த பொன்னையெல்லாம் இந்தப்
பட்டிக்குத்தோதாதுக் கடையனைப்போல்
நாடுசிரிக்கவிலைவந்து ஞாயமோ
ஞானங்குறைந்தவா மானிடனே. (௱௰௨)

கண்டபடியெல்லாம் பேசிடுவாளாமிக
காரியமிருந்துமே பேசிடுவாள்
வண்டனைப்போலே கெட்டிடுவன்பாவந்த
வம்பினைப்பத்தனாகுவாய் மானிடனே. (௱௰௩)

கண்ணாலேகண்டதை நறுமைச்சொல்வானானைக்
காணவிட்டதினிலே பேசச்சொல்வாள்
பண்ணையக்கண்விழிப்பமாதராளைப்
பதறக்கவைப்பா மானிடனே. (௱௰௪)

வாயக்போதுகளென்று பேசிடுவாள்பணம்
வந்தமட்டுநகைகளிலே சிக்கிக்கொள்வாள்
ஆபகடாமேஞ்சாதிப்பயலேயிரு
சோமபமோசம்பண்ணவேனா மானிடனே. (௱௰௫)

சூத்துவளோடு நீ சேராதேபொல்லா
சூதிகளிபுரானைத் தொடாதுகொள்வாள்
சூத்திரமகொண்டுநீ பேசாதேயுனாறலா
ஆயுளுமகுன்றுமே மானிடனே. (௱௰௬)

நாயப்போலமானைத் தேடாதேதப்பி
நமைப்பாபெண்டோடு சேராதே
நாய்போலேசாடி பலையாதேபொல்லா
நமனகொண்டாடுவான் மானிடனே, (௱௰௭)

முண்டைகளோடுநீ கூடாதேகூடில
முன்னில்லாளே திருச்சீதேவி
கண்டவிடமெல்லாம போகாதேபோனால்
காண்காதைபபேசாதே மானிடனே. (௱௰அ)

ஒருவன்பெண்டைநீ நத்தாதேமனம்
ஓடுமஇடத்திலில நாடாதே
திருசிறக்கவே யெநநாளுமமேலோாகள
செப்புவதைக்கேட் பாய மானிடனே. (௱௰௯)

மைமலகொணடொருவன் பெணடினைஐபோ
மருவினலவருந துனபமதை
ஐயாதிருவளளுவா சொளனக்குறளை
ஆராயநதெபாராயநீ மானிடனே. (௱௨௰)

மாதாகளபேசசைநீ கேளாதேகேட்டு
மணணிலுலேநதோா பலருணடு
சீதையின்சொலலாலே ராமனமான்பின்னேகிச
செயததுகணடறி மானிடனே. (௱௨௧)

சநதிரன்கெட்டதும பெணணாலேதவா
தாருகாவிட்டதும பெணணாலே
இநதிரனதிரேகம முழுவதும்வினனமாய்
எயததுமபெண்ணாலே மானிடனே. (௱௨௨)

இராவணன்கெட்டதும பெணணாலேகொடு
இராட்சசாபட்டதும் பெணணாலே
தாராணடவல்ல திரியோதனனுதியும்
மாண்டதும்பெணணாலே மானிடனே. (௱௨௩)

கோவிலன்கெட்டதும் பெண்ணாலே தவம்
கோசிகன்விட்டதும் பெண்ணாலே
ஆவலாய்வருசெய்த பத்துமாசூரன்
அழிந்ததும்பெண்ணாலே மானிடனே (௱௨௪)

மந்திரகிரிதனை மத்தாய்க்கொண்டுகடல்
வானரசுரர் கடையயிலே
விந்தையாய்சுரர்பிரித்தனர் பங்கையும்
விட்டதும்பெண்ணாலே மானிடனே. (௱௨௫)

சுந்தரப்பசுந்திர பண்டைமுடிந்ததும்
தோற்றமுற்றுயர் வினையாய் வந்ததும்
அந்தமுனிவர் விமலையாலே
அறந்ததும்பெண்ணாலே மானிடனே. (௱௨௬)

உகமுறிவதும்பெண்ணாலே சாலன
உடலெரிந்ததும் பெண்ணாலே
பகமுறிந்ததும் பெண்ணாலே மந்த
பறந்துநின்றதும் மானிடனே. (௱௨௭)

கண்ணையுமிழந்ததும் பெண்ணாலே குந்து
காட்டிலேயோடி திரிந்ததும் பெண்ணாலே
மண்டையுடைந்ததும் ராக்ஷசன் செத்ததும்
மங்கையாலல்லவோ மானிடனே. (௱௨௮)

எத்தனையோ பாதகங்கள் பெண்ணாலே கெட்டது
எண்ணவொழுத முடியாதே
பத்தினியாகிய கல்யாணமாதரின்
பட்சத்தைப்பாராட்டும் மானிடனே. (௱௨௯)

கலியுகத்தை முடிக்க வந்த பெண்கள்
கண்ணின் வலைதனில் சிக்காமல்
புலியைக்கண்ட பசுவைப்போலே தப்பி
போகவே பார்ப்பாய் நல் மானிடனே, (௱௩௰)

மாதர் நாடகங்களைச் சொன்னதுமல்லாமல்
வந்திடும் தீங்கையும் நன்றாதுதேன்
பாதகியாசையை நீக்கிவிட்டு நீதி
பண்ணுவாயெப்போதும் மானிடனே. (௰௩௧)

பாவிக்கழிக்கும் பொருளையெல்லாம் சேர்த்து
பாதையிலிட்டு மயலாமல்
கோவில் குளங்களைச் செய்துவைத்தாலயாரும்
கொண்டாடுவாரோ நல் மானிடனே. (௱௩௨)

நிந்தை வருந்திடப் பொருளைத் தேடி இந்தச்
சீர்கெட்ட மாதர்க்குக் கழிக்காமல்
நந்தவனங்கள் குளங்களை யாக்கி நல்
நற்பதவி தரும் மானிடனே. (௱௩௩)

சத்திரம் தப்பாமல் இருந்து பெரியோரும்
தான தருமங்கள் செய்தவரும்
செத்துமே போனார் சாகாதவர் போலச்
செப்புகிறோம் பார் மானிடனே. (௱௩௪)

மோசம் நாசம் செய்து பணங்களை மிக
மோகத்தால் தேடிப் புதைத்தாலும்
பாசம் கொண்டு நின்ற பழங்காலத்தினில்
பாழாகுமே அறி மானிடனே. (௱௩௫)

ஆடுமாடுமச்சு வீடென்றேப்பெப்போதும்
ஆசைகொண்டுகாலம் போக்காதே
கூடுவிட்டேயுயிர் போவதுநேரமேல
குமிழிபோலாகுமே மானிடனே. (௱௩௬)

சித்திரமாகவே மெத்தைவீடுகட்டி
செப்பரிஜம்பமாய் வாழ்ந்தாலும்
சத்தியமான நமனவருங்காலத்தில்
சம்பழுதவுமோ மானிடனே. (௱௩௭)

கட்டிலமெத்தையில் சொகுசாகநித்திரை
காலமெல்லாங்கண்ட விச்சட்டம்
தட்டவெமதூதர் காலத்தில்நிரோகம்
தாங்குவதெவவிடம் மானிடனே. (௱௩௮)

பத்துகட்டுவீடுங் கட்டினாலுமிரு
பாலும்பழமாதி யுண்டாலும்
செத்துப்போனாலுனனைக் கொண்டுபோகுமவிடம்
தேர்ந்துபாராயநல மானிடனே. (௱௩௯)

எத்தவலலமைச செய்தாலும்புகழ
எங்குமபரவவே வாழ்ந்தாலும்
நீதேகப்புணணியஞ செய்யாதமாநதனை
சிதைப்பானேநமன மானிடனே, (௱௪௰)

துள்ளினமாடு பொதிசுமக்குமென்று
சொலலுமபழமொழி கேட்கிலையோ
துளளலைநீக்கிநீ வள்ளலைப்போற்றினால்
துணைபுரிவானே மானிடனே. (௱௪௧)

எத்தனைக்கால முயிரோடிருந்தாலும்
இறப்பதுசத்திய மாகையினால
நித்தியவானந்த சுகத்தைப்பெறவே
நிற்பாயேநலவழி மானிடனே. (௪௨)

அன்னைதந்தைகளைத் தெய்வமென்றுதினம
அடிமலரைநீ பூசைசெய்து
தன்னுயிர்போலயாவும பாதுகாத்தலவேறு
தானமுமவேணடுமோ மானிடனே. (௪௩)

தியாகியென்றேயுன்றன வாசல்வந்தவர்களுக்குத்
தேனமொழியாலே யுபசரித்து
நியாயபோசன மாதியளிக்கிநதால்
சேராதுநரகம மானிடனே. (௪௪)

பொறாமைவஞ்சனை வையாதேசற்றும
பொய்யாணைசத்தியஞ் செய்யாதே
ஆறுதகோபத்தி லேறாதேகொடு
ஆசாபாசமறு மானிடனே. (௪௫)

மூத்தோர்சொலகிருக்கமுந தள்ளாதேமனம
மூர்க்கமாய்ச்சீறியே விள்ளாதே
நாஸ்திகனென்றுநீ பேசிடாதேதினம
நாதனைப்போற்றுவாய மானிடனே. (௪௬)

ஆசைவார்த்தைகளைச சொல்லாதேசற்றும
ஆணவங்கொண்டுநீ நில்லாதே
பேசிடுமவார்த்தைகள தாழமையாய்ப்பேசினால
பெருமைவேறுணடோ மானிடனே. (௪௭)

அடுத்துக்கெடுத்துப் பொருள்களைத்தேடியே
அருகுமிருகுமாக வைத்துவிட்டு
படுத்துவியாதியால் துன்பப்படுகின்ற
பாக்கியம்பெற்றாயோ மானிடனே. (௱சஅ)

மோசங்கள்செய்து பணங்களைரொக்கமாய்
மூட்டைகட்டியே வைத்துவிட்டு
காசமுங்குஷ்டமும் கண்டுபெற்றிட்ட
கண்டபலனிது மானிடனே. (௱சகூ)

துன்பத்திலே மடிந்தபின்பு அங்கே
சுற்றிப்பின்றவன் பற்றியபின்
இன்பமாய்நின்று சுகித்திருக்கின்ற
இப்பலனைக் கண்டறி மானிடனே. (௱ருய)

நாறவாயன்மிகப் பாடுபட்டுப் பாருமா
நலவாயன்தின்ன உதாரணம்பூணா
கூறும்பழமொழி பொய்யல்ல வையத்தை
கூர்மையாய்ப் பார்த்துக்கண்டறி மானிடனே. (௱ருக)

கண்ணுறக்கமற்றுக் கண்டதெல்லாமிக
காட்டுப்பாய் துன்பம் வாட்டிடப்பா
எண்ணிப்புரிந்து நடந்துகொண்டாலினி
ஏதும்வருகாது மானிடனே. (௱ருஉ)

நீர்மேற்குமிழிபோல் மிக்காயமிது
நில்லாதுபோய்விடும் மாமாயம்
பாரினில்யாவும் சதமென்றேயெண்ணி நீ
பாராதேபோய்விடும் மானிடனே. (௱ருங)

எண்சாணளவுள்ள ஆக்கைதனக்கு டுகணக்
கில்லாமல்லாப லவொருமே புசகவீடு
மணைநிலைதஞ்சமென வெண்ணாமுநீ
வம்புகள்செய்யாதே மானிடனே. (௱௫௪)

பெற்றொருமுடனே பிறந்தவுமென்னமிக
பிள்ளையுமாய் இருந்துமென்ன
மற்றொருமற்றோ ரிருந்தாலுமிந்த
உயிர்க்குதவியோ மானிடனே. (௱௫௫)

அரியுஞ்சிவனு முன்றுடம்பையுகமு
ஐந்துபூதங்களு முன்றனுள்ளே
தெரிந்துகொள்ளா விதைவிடவேறுண
சிறப்பில்லையப்பா மானிடனே. (௱௫௬)

சாணளவான வயிற்றுக்கு நாடோறும்
சஞ்சலமொடு பொருளீட்டுகிறாய
வீணிலலைவோர்க்குக் கொண்டுவதுமில்லையே
வேதனைப்படணி மானிடனே. (௱௫௭)

நாயுக்கோ நரிக்கோ விதசாயமிதை
நம்பியிதனிடம் பேணுகிறாய
வாயுமனமொடு காயமுமொத்துநீ
வந்திப்பாயீசனை மானிடனே. (௱௫௮)

பணத்தைமலைபோல சேர்த்தாலுமகலை
பட்டாடைரத்தினஞ் சேர்த்தாலும
பிணத்தின்மேல முழுத்துணைபோடவுமோ
பிரியங்கொள்ளாரோ மானிடனே. (௱௫௯)

தாயும்பெண்டாகளும வீடுமட்டில்சொந்த
தமையனுதியோர காடுமட்டில்
ஆயுளில்தேடியபாவ புண்ணியங்கள
அக்கரைமட்டியபோர மானிடனே. (௱௬௰)

கொட்டுமுழக்கமு மூருமட்டில்உயா
கோத்திரவாழ்க்கையோ நாடுமட்டில
கட்டுடன்நயனகை போகும்போதிலது
காக்குமாகுமோ மானிடனே. (௱௬௧)

பாசமவிசகமந்த பணமீதிலேநாய
பெரிபோனுலோமோ வினைமீதிலே
மோசமபோகுமன் பரத்தைப்பண்டுளை
முத்திக்கு ... திரன் மானிடனே (௱௬௨)

பிரட்டுமுருட்டு மாத்தாக ...
பிறிந்காலவருந்துய நாகினிலே
உரத்திலனீருடு நாதனப்பதங்களைநீ
ஊக்கமாயப்போற்றுவாய மானிடனே. (௱௬௩)

சூரியசந்திர னாகியல்லவிசி
சுழற்றுங்காற்றெரு விண்ணுமல்ல
நீருமமண்ணுநகல்லும புலனுமல்லமெய்மை
நிலைபெத்தாய பேண மானிடனே. (௱௬௪)

பொனவெள்ளிசெம்பு மிருமபுமலலவெ
பொம்மையுமுபூத மிருகமல்ல
அன்பாக்குமன்பனைய சிறப்புபரநிலை
அறிவதாமேரால மானிடனே. (௱௬௫)

பூவில்மணம்போல் நிறைந்தோனப்பா மறைப்
போதனையாளனென் றெண்ணியனப்பா
சாவும்பிறப்புமே யில்லானப்பா அவனை
சரணென்றேவேண்டிடு மானிடனே. (௱௬௬)

எள்ளினிலெண்ணெயைப்போல நிறைபோனப்பா அதை
எண்ணோர்க்குந் துன்பமே சொன்னேனப்பா
எள்ளாமறைகளுஞ் சொல்லுமப்பா அதை
இன்றுந்நீயே போற்றுவாய் மானிடனே. (௱௬௭)

முப்பாலுமப்பாலுந் தாண்டுமப்பா அதை
மூவரும்யாவருந் தேடுவாரப்பா
இப்பாருங்காய மழியுமுன்னேயதை
ஏத்திச்சுகம்பெறு மானிடனே. (௱௬௮)

நெற்றிநடுவினி லுற்றதப்பா அதை
நினைக்கிலிறப்புத பேதுமப்பா
பற்றிப்பணிந்தாலோ புண்ணைப்போலவேறு
பத்தருமேபோற்றுவான் மானிடனே. (௱௬௯)

பேசாமவுனமா யுள்ளதப்பா அதன்
பெருமைசொல்லவே நாவும்போதா
ஆசாபாசமற்று நிறைந்தப்பாவதை
அண்டுவாயென்றுமே மானிடனே (௱௭௰)

ஆடும்மனக்குரங்கை யடக்கி அது
ஐந்துவழியிலுஞ் செல்லாமல்
நீடுமெய்படிசெய்து போற்றினால்பாவம்
இல்லாதுகண்டறி மானிடனே. (௱௭௧)

ஒன்றிரண்டுமூன்று மைந்துமென்பார்நல்ல
ஓராறுமெட்டான மந்திரமென்பார்
வென்றிதருங்குரு பாதத்தையண்டிநீ
விநாயகக்கண்டறி மானிடனே. (௱௯௰

பேயனைப்போல விருப்பாரப்பா நன்றாய்ப்
பேசவுமாட்டார்கள் மண்மீதிலே
ஆயிலநெருப்பினில நீறுபூத்ததுபோல
அமைந்திருப்பார்கள் மானிடனே. (௱௯௰௧

தாமரையிலையின் நீறுபோலுமப்புளி
தந்தப்பழுத்தி னிலைபோலும்
பூமியிலவாழ்வார் பெரியோர்களவரைப்
புத்தியாலகண்டடை மானிடனே. (௱௯௰௨)

நாலவேதசாஸ்திரம வாழிவாழிதமிழ்
நாவலர்கற்புளான வாழிவாழி
நூலகலைதாசரும வாழிவாழிஇதை
நுணடாதுகறபோரும வாழிவாழி, (௱௯௰௩)

மானிடக்கும்மி

முற்றிற்று.

13/3